

Bli en bønnekjempe som aldri gir opp

Jesus forteller noen litt underlige historier om bønn. Begge handler om viktigheten av å være utholdene og pågående i bønn. Men vi må være nøye med å forstå disse historiene riktig. Jesus vil hjelpe oss til å se hva som gir oss grunnlag for å være pågående.

JIMMY THOMSEN
jimmy.t.thomsen@gmail.com

KJIPE DOMMERE OG TREIGE VENNER
Så fortalte han dem en lignelse om at de alltid skulle be og ikke miste motet:

«I en by var det en dommer som ikke fryktet Gud og ikke tok hensyn til noe menneske. I samme by var det en enke som stadig på ny kom til ham og sa: 'Hjelp meg mot min motpart, så jeg kan få min rett.' Lenge ville han ikke, men til slutt sa han til seg selv: 'Enda jeg ikke frykter Gud og ikke tar hensyn til noe menneske, får jeg hjelpe denne enken til hennes rett, siden hun plager meg slik, ellers ender det vel med at hun flyr like i synet på meg.'»

Og Herren sa: «Hør hva denne uhederlige dommeren sier! Skulle ikke da Gud hjelpe sine utvalgte til deres rett, de som roper til ham dag og natt? Er han sen til å hjelpe dem? Jeg sier dere: Han skal sørge for at de får sin rett, og det snart. Men når Menneskesønnen kommer, vil han da finne troen på jorden?» (Luk 18.1-8)

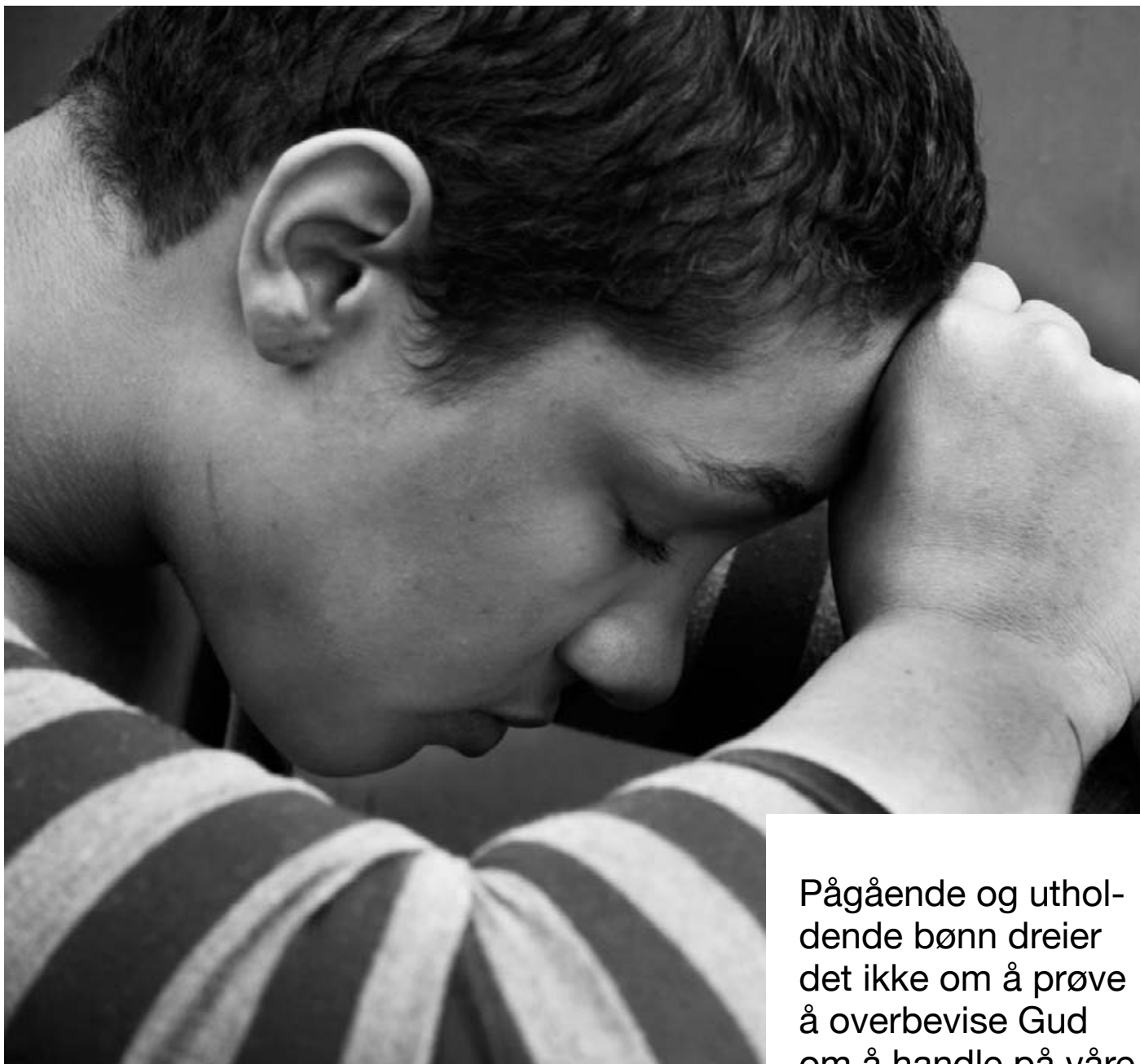
Legg merke til at Jesu poeng ikke var at Gud er treig med å svare. Tvert imot! Han sier at Gud er snar med å svare. Og likevel understreker han behovet for utholdenhet. Det er tro som er nøkkelen til utholdenhet, fordi tro ser inn i det usynlige og ser at svaret er underveis. Vi vet at Gud ikke er nei, eller tja – alle hans løfter har sitt "ja" i Kristus og får sitt gjensvar i oss til hans ære¹. Jesus etterlyser utholdende tro som holder ut selv når svaret synes langt borte. I en tilsvarende historie bruker Jesus bildet om en venn som får besøk av noen og trenger brød midt på natta og går til en venn for hjelp. Jesus sier at om ikke vennskapet holder, så vil pågåenhet sørge for gjennombrudd og at behov blir møtt². Jesus mener ikke med dette å si at pågåenhet kan erstatte vennskap med Gud, tvert imot! Han ender lignelsen med å si: Hvor mye mer skal ikke da deres Far i himmelen gi Den Hellige Ånd til dem som ber ham³. Det er viktig at vi forstår at Jesus bruker bilder for å forklare hvor-

dan Gud ikke er i disse lignelsene. Det er nettopp kjennskapen til Gud som Far som gir deg grunnlaget for å be med pågåenhet og utholdenhet. Det er når du vet at Far vil gi deg det du ber om, at du ikke gir opp.

Og dette er vår frimodige tillit til ham: at han hører oss når vi ber om noe som er etter hans vilje. Og når vi vet at han hører oss hva vi enn ber om, så vet vi at vi allerede har det vi har bedt ham om. (1. Joh 5.14)

Når Jesus snakker om pågåenhet og utholdenhet i bønn dreier det seg ikke om å prøve å overbevise Gud om å handle på våre vegne. Det handler mer om at vi i fellesskapet med ham blir overbevist om at svar er på vei og får veiledning på hvordan vi kan ta imot svaret. Derfor er det ikke noen motsetning mellom Jesu undervisning om bønn i disse lignelsene og når han sier: "Alt det dere ber om i bønnene deres – tro at dere har fått det, og dere skal få

01 2. Kor 1.20
02 Luk 11.5-11
03 Luk 11.13

det.” (Mark 11.24). Det Jesus understreker er at tro ikke bare sitter og venter passivt. Den forventer aktivt. Dette illustreres på en god måte gjennom livet til Abraham.

”TAKK” OG LOVPRISNING ER TROENS DIALEKT

Selv om alt håp var ute, holdt Abraham fast på håpet og trodde, og derfor ble han far til mange folkeslag, som det var sagt ham: Så tallrik skal din ætt bli. Han var nesten hundre år, men ble likevel ikke svak i troen da han tenkte på sin egen kraftløse kropp og på Saras døde morsliv. Han var ikke vantro og

tvilte ikke på Guds løfte, men ble sterk i troen og ga Gud ære. (Rom 4.18-20)

Vi ser at Abraham ble sterk i troen ved at han gav Gud ære. Tro er sikkerhet eller et eiendomsbevis om du vil for det som håpes. Likevel er det ikke alltid slik at tro fører til øyeblikkelig forandring –derfor taler bibelen om tro og utholdenhet. Vi ser dette også hos Jesus selv. Han forbannet et fikentre, men det tok en dag før det visnet⁴. Han bad noen spedalske menn å vise seg for prestene, og det var mens de gikk på veien at de ble helbredet⁵. Men fordi tro gir absolutt sikkerhet om at

Pågående og utholdende bønn dreier det ikke om å prøve å overbevise Gud om å handle på våre vegne. Det handler mer om at vi i fellesskapet med ham blir overbevist om at svar er på vei og får veiledning på hvordan vi kan ta imot svaret.

04 Mark 11.20
05 Luk 17.12-14

bønnesvaret er sikret, så arbeider den videre gjennom takk og lovprisning til Gud. Vi ser også at Abraham ble sterk i troen ved at han holdt fast på håpet selv om alt håp var ute. Tro og håp virker sammen. Du kan ha et håp om forandring, og håpet gjør at du kommer til Gud med utfordringene. I fellesskapet med Far vokser håpet til tro – du er blitt absolutt overbevist om at Far har innvilget det du ber om og at svar er på vei. I fellesskapet med Far vokser troen videre når du gir Gud ære. Lovprisning og takk er troens språk. Jesus underviser oss om pågåenhet – han snakker om å rive Guds rike til oss⁶ og bruker militante uttrykk om det. Men vi trenger å forstå at det finnes knapt noe mer heftig i åndelig krigføring enn å takke Gud under alle forhold. Jo mindre omstendighetene dine gir deg grunn til å takke Gud, jo større betydning får det at du likevel velger å gjøre det. Når du lar takk og lovprisning lyde ut av munnen din, bygger du samtidig troen din og gjør den sterk, akkurat slik Abraham gjorde. I lovprisning og takk til Gud

stiller vi oss i posisjon til å høre fra Den hellige ånd så vi kan gjøre konkrete profetiske handlinger som bringer svaret som allerede er gjort klart i det usynlige inn i det synlige. Før Jesus reiser opp Lasarus fra de døde sier han: ”Far, jeg takker deg at du har hørt meg.”⁷ Altså har Jesus allerede bedt og Far har svart. Når han roper: ”Lasarus, kom ut!”, så var det i respons til Den Hellige Ånd som viste ham hvordan bønnesvaret skulle hentes ut.

OPPMUNTRENDE OG TROSSTYRKENDE FELLESSKAP

Dersom vi fokuserer på hvor sterk tro vi har, kan vi fort bli selvfokuserte og mismodige, og det er ikke Guds vilje for oss⁸. Når Peter og Johannes helbredet en lam mann, var Peter tydelig på at det ikke var et resultat av noe han hadde pumpet frem av seg selv. Det var i fellesskapet med Jesus at tro til å gjøre mirakler hadde vokst frem⁹. Når vi først har sett gjennombrudd på et område i tro, bygger det også troen i oss. Vi gir ikke så lett opp, fordi vi har

erfart og sett at bønnesvar og gjennombrudd er mulig. For å skape et miljø av tro og utholdenhet er det derfor viktig at vi stadig oppmuntrer hverandre og deler alle små og store seirer med så mange som mulig. Gud gir oss rik anledning til å skryte av det han gjør.

Vi trenger å forstå at det finnes knapt noe mer heftig i åndelig krigføring enn å takke Gud under alle forhold

06 Matt 11.12

07 Joh 11.41

08 2. Tim 1.7

09 Apg 3.16